

Особливості інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань

Веньхань Оу

кафедра менеджменту і адміністрування приватного закладу вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова», Черкаси, Україна
ORCID 0009-0000-1996-2240

Для цитування цієї статті:

Веньхань Оу. Особливості інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань. International Science Journal of Management, Economics & Finance. Vol. 2, No. 5, 2023, pp. 45-62. doi: 10.46299/j.isjmef.20230205.04.

Надійшла до редакції: 18 вересня 2023 р.; **Схвалено:** 30 вересня 2023 р.;

Опубліковано: 01 жовтня 2023 р.

Анотація: дослідження присвячено узагальненню сучасного стану інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань (КІО), виявленню його особливостей та визначенню факторів, що впливають на цей процес. Зокрема було уточнено визначення сутності категорії «корпоративна інтеграція», що відображає стійку взаємодію між корпораціями на кожному етапі виробничого процесу – від розробки до реалізації продукції. Також виділені кілька критеріїв виокремлення форм корпоративної інтеграції і відповідно до них самі форми корпоративної інтеграції. Нами було сформоване авторське розуміння сутності поняття «корпоративне інтеграційне об'єднання», як групи взаємопов'язаних інтегрованих виробничих корпорацій та компаній, які спільно займаються бізнесом під керівництвом єдиного центру. Наукове дослідження виявило, що корпоративні інтеграційні об'єднання (КІО) можна класифікувати за двома основними характеристиками. По-перше, це стосується того, як учасники об'єднань залежать один від одного. По-друге, це включає розгляд функціональної спеціалізації в рамках мережевої топології. Були виділені і охарактеризовані основні характеристики сутності корпоративних інтеграційних об'єднань у сучасному організаційно-економічному середовищі. Виявлені характеристики і особливості вказали на ефективність даної форми господарювання у сучасних ринкових умовах. Дано визначення організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, як сукупності економічних, правових, соціальних і політичних умов, в яких здійснюються процеси об'єднання та інтеграції компаній або організацій. Це середовище включає різні фактори і особливості, які впливають на розгортання та успішність корпоративних інтеграцій. Також уточнений зміст організаційно-економічного середовища КІО з виокремленням його важливих елементів, факторів впливу і особливостей. Обґрунтована необхідність і важливість врахування визначених елементів, факторів і особливостей організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань з метою досягнення спільних цілей та успішності об'єднання. Удосконалено розуміння сутності інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, який полягає в постійному впровадженні нових ідей, технологій та методів для покращення ефективності і результативності цих об'єднань. Відтак, було визначено ключові аспекти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО. В додаток до аспектів інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища КІО були запропоновані його основні елементи. Визначені аспекти та елементи інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО були

представлені у формі концептуальної моделі. Така модель дала змогу визначити, особливості і детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО та побачити, що вони можуть бути досить різноманітними, залежно від конкретного контексту та умов, в яких діють такі організації.

Ключові слова: корпоративна інтеграція, корпоративні інтеграційні об'єднання, інноваційний розвиток, організаційно-економічне середовище, детермінанти інноваційного розвитку, інтеграційні процеси.

1. Вступ

Сучасна глобальна економіка характеризується активним формуванням та розвитком ринкових відносин та інститутів. Ключову роль у цьому процесі має відігравати підприємництво як особливий тип економічної активності, доцільна діяльність, спрямована на отримання прибутку, заснована на ініціативи, відповідальності та інноваційності. Типовим для сучасного стану світової економіки є розвиток різноманітних форм підприємництва, де провідна роль належить саме організаціям корпоративного типу та їх різноманітним об'єднанням.

Циклічний характер розвитку світової господарської системи, наслідки економічних, політичних та фінансових криз спричинили значні зміни у всіх сферах підприємницької діяльності, у тому числі й у корпоративному секторі світової економіки. Найбільш життєздатними виявились компанії, що функціонують у різних інтеграційних формах підприємництва.

Геополітичні кризові процеси посилили конкурентну боротьбу та активізували процеси створення та знищення різноманітних корпоративних інтеграційних форм. В результаті конкуренції, очевидно, виживуть ті, які зможуть виробити найкращу систему адаптації до глобального економічного середовища, що змінилося, і тим самим забезпечити достатню для виживання та розвитку ефективність і стійкість.

Потужні корпоративні інтеграційні об'єднання (КІО) стають реальною запорукою стабільності світової економіки в умовах перманентних криз різного походження. Відтак, на практиці виявляється, що інтеграція і співробітництво дають підприємницьким структурам більш вагомі стратегічні переваги, ніж сама конкурентна боротьба. У зв'язку з цим багатьма з них усвідомлюється необхідність корпоративної інтеграції, від формування корпоративних структур до входження до різних інтеграційних об'єднань та альянсів, зокрема, і до міжнародних. Як продовження, разом з цим, наш дослідницький інтерес пов'язаний із вивченням сучасного стану, особливостей та детермінант інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань.

Таким чином, дослідження є актуальним і значущим з кількох вагомих причин. Перш за все, вивчення сучасного стану корпоративних інтеграційних об'єднань дозволить оцінити їх вплив на світову економіку та суспільство загалом. Це допоможе визначити потенційні переваги та недоліки таких об'єднань, а також сприяє підвищенню ефективності інтеграційних стратегій.

В свою чергу дослідження особливостей інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань важливо для розуміння процесів впровадження нововведень та їх впливу на результативність підприємств. Це дозволяє визначити області залучення інновацій, створення сприятливих умов для їх розвитку та підвищення конкурентоспроможності компаній.

Також вивчення детермінантів інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань дає можливість ідентифікувати фактори, які впливають на створення та розвиток інноваційних систем. Це може включати політичні, економічні, соціальні та технологічні аспекти. Розуміння цих детермінантів допомагає

прогнозувати та формулювати рекомендації для політики, підприємств та інших зацікавлених сторін з метою сприяння інноваційному розвитку.

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом дослідження є процеси організаційно-економічного забезпечення управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань.

Предметом дослідження обрано теоретико-методичні засади формування організаційно-економічного забезпечення управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань.

3. Мета та задачі дослідження

Метою даного дослідження полягає в розгляді сучасного стану інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, виявленні його особливостей та визначенні факторів, що впливають на цей процес.

4. Аналіз літератури

Різні аспекти організації та управління корпоративними інтеграційними об'єднаннями (КІО) та структурами в певній мірі досліджені такими зарубіжними вченими, як: А. Агравал та Ч. Кнойбер [21], Р. Акофф [22], І. Ансофф [1, 2], М. Аокі [3], М. Бечт [23], Дж. Блазн [5], Дж. Веймер та Дж. Папе [32], П. Гоган [28], Дж. Грейсон [8], Д. Деніс [25, 26], Т. Келлер [12], Т. Міллер та Д. Бергер [29], Т. Пікетті [16], М. Ребсток [30], А. Томпсон [18], Ч. Фінкельштейн [27], Дж. Уайлі [19], Х. Чесбро [24], А. Шлейфер [31] та деякими іншими.

Серед вітчизняних вчених, які прямо та опосередковано вивчали корпоративні інтеграційні об'єднання та їх організаційно-економічне середовище функціонування, можна виокремити наступних: В. Боковець [4], Н. Волкова та Т. Сахно [6], В. Горбатов [7], О. Гуцалюк [9, 10], Ю. Іванов та А. Пилипенко [11], О. Левченко, О. Ткачук та І. Царенко [13], Б. Лессер [14], Н. Скопенко [17], З. Шацька [20]. Враховуючи значне теоретичне та практичне підґрунтя щодо формування, функціонування та розвитку КІО і загалом процесу інтеграційного об'єднання, зокрема, середовища їх функціонування, нерозкритими залишаються аспекти особливостей та впливових факторів інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО.

5. Методи досліджень

Теоретичною й методичною основою наукового дослідження є фундаментальні положення загальної економічної теорії, теорії управління, праці вітчизняних і зарубіжних вчених з питань організаційно-економічного забезпечення управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань.

Для вирішення поставлених завдань використано наступні методи наукового дослідження: структурний аналіз і проектування – для формування референтної процесно-функціональної моделі механізму корпоративної інтеграції; класифікації – для диференціації типів корпоративної інтеграції та видів ресурсу забезпечення економічної безпеки; імітаційне моделювання та методологія системної динаміки – для відображення впливу акселераторів інтеграційного зростання та моделювання інтеграційної динаміки; онтологічний інжиніринг – для створення моделі предметної області корпоративної інтеграції; таксономічний аналіз – для обчислення узагальнюючих показників результативності діяльності учасників корпоративних інтеграційних процесів.

6. Результати досліджень

У сучасних економічних дослідженнях можна зустріти опис різних точок зору щодо сутності понять «корпоративна інтеграція» та «корпоративне об'єднання», а також способи їх класифікації і детермінанти їх інноваційного розвитку [4, 6, 9, 10, 11, 12, 15, 17, 20, 22, 27]. Разом з тим, у практиці міжнародного бізнесу можна зіткнутися з певною понятійною плутаниною, що посилюється прагненням низки науковців та підприємців називати такі корпоративні інтеграційні об'єднання по-різному, використовуючи авторські змістовні наповнення. Тому, в першу чергу, необхідно визначитися зі змістом поняття «корпоративна інтеграція».

Корпоративна інтеграція, в загальноприйнятому розумінні, відноситься до процесу об'єднання двох або більше компаній з метою створення нового юридичного суб'єкта або розширення діяльності існуючого суб'єкта. Це може включати поглинання однієї компанії іншою, злиття компаній у нову структуру або партнерство. Корпоративна інтеграція часто використовується для досягнення різних цілей, таких як покращення оперативної ефективності, зайнятість масштабу, входження на нові ринки або розширення продуктового або сервісного портфеля компанії. Вона може бути спрямована на отримання конкурентних переваг, збільшення частки ринку або зниження загальних витрат. Процес корпоративної інтеграції часто включає переговори, детальний аналіз фінансових даних, оцінку активів і пасивів, узгодження угод і планування процесу поєднання. У кінцевому результаті, компанії стають більш інтегрованими, ділять ресурси, культуру та стратегії, щоб забезпечити спільний успіх. Відтак, ми розуміємо під корпоративною інтеграцією стійку взаємодію корпорацій у процесі розробки, виробництва та реалізації продукції.

Таким чином, ми визначаємо, що корпоративна інтеграція відображає стійку взаємодію між корпораціями на кожному етапі виробничого процесу – від розробки до реалізації продукції. Існує безліч форм корпоративної інтеграції, і їх необхідно систематизувати та вивчити, щоб ефективно використовувати в теорії та практиці бізнесу. Цей процес включає вибір обґрунтованих та чітких критеріїв, які дозволяють виділити різні форми інтеграції. Після аналізу наукової зарубіжної та вітчизняної літератури з даної проблематики, нами було визначено кілька таких критеріїв, зокрема: цільова спрямованість взаємодії, галузева приналежність учасників, часовий фактор інтеграції, схема взаємодії між учасниками, модель залежності учасників (рис. 1).

Рис. 1. Форми корпоративної інтеграції.

Джерело: авторська розробка.

На сьогоднішній день, у світовій економіці спостерігається два основних тренди, які характеризують зміцнення та розвиток сучасної інтеграції:

1. Удосконалення традиційних та виникнення нових способів взаємодії між корпораціями, які спеціалізуються на виконанні різних видів робіт у складних бізнес-процесах. Це стосується інноваційних проектів та виробничо-комерційних циклів.

2. Модернізація існуючих форм взаємодії та народження нових організаційних структур для сталої корпоративної взаємодії.

Останній тренд має безпосереднє відношення до головного аспекту інтеграції – створення та розвиток корпоративних інтеграційних об'єднань. Цей процес є ключовим для забезпечення успішної і стійкої інтеграції в сучасному світі.

Корпоративні інтеграційні об'єднання відрізняються від традиційних форм інтеграції, таких як партнерські відносини, які ґрунтуються переважно на купівлі-продажу, шляхом високої стратегічної довгострокової стійкості та керованості. У порівнянні з загальним поняттям корпоративної інтеграції, корпоративне об'єднання є одним з його виявів. Однак, треба пам'ятати, що це поняття не є повністю тотожним корпоративній інтеграції. Вважаємо, що поняття «корпоративне об'єднання» є вужчим, ніж поняття «корпоративна інтеграція».

Отже, вважаємо, що корпоративне інтеграційне об'єднання – це група взаємопов'язаних інтегрованих виробничих корпорацій та компаній, які спільно займаються бізнесом під керівництвом єдиного центру. Для цього вони укладають контракти і планують свою діяльність на довгострокову перспективу.

Головною метою створення таких об'єднань є досягнення синергетичного ефекту, що означає забезпечення зростання результативності, конкурентоспроможності та стійкого розвитку бізнесу учасників. Один з головних факторів, що зумовлює успіх таких об'єднань, – це ефект від масштабу (синергетичний ефект), який дозволяє досягти економічних переваг завдяки спільним ресурсам та оптимізації процесів.

Крім того, корпоративне інтеграційне об'єднання дозволяє згуртувати різні компетенції та ресурси для досягнення спільної мети. Здійснюючи спільну діяльність, учасники можуть ефективно використовувати свої конкурентні переваги та компліментарність, що призводить до більш ефективного функціонування та розвитку об'єднання.

В цілому, корпоративне інтеграційне об'єднання є стратегічним кроком для учасників, що дозволяє створити спільну платформу для забезпечення зростання, конкурентоспроможності та стійкого розвитку усіх включених компаній сучасному високодинамічному бізнес-середовищі.

Дослідження [6, 7, 9, 12, 15, 30] показали, що корпоративні інтеграційні об'єднання (КІО) можна класифікувати за двома основними характеристиками. По-перше, це стосується того, як учасники об'єднань залежать один від одного. По-друге, це включає розгляд функціональної спеціалізації в рамках мережевої топології. Перший аспект класифікації стосується відносин власності між учасниками КІО. Деякі об'єднання мають ієрархічну структуру власності, де одна компанія контролює іншу. Інші об'єднання можуть бути горизонтальними, де учасники мають рівноправні партнерські відносини. Другий аспект стосується способу взаємодії між учасниками об'єднань. Деякі КІО працюють на основі централізованого підходу, де координацію та управління здійснює одна компанія. Інші об'єднання можуть мати мережеву структуру, де всі учасники ділять відповідальність та приймають рішення спільно.

З точки зору типізації КІО, можемо виділити дві основні ознаки: відносини власності та спосіб взаємодії учасників. Ця класифікація допомагає краще розуміти характер та організацію КІО у бізнес-середовищі.

Типи КІО, що виокремлюємо за ознакою наявності відносин власності, саме використання даної ознаки призводить до виділення двох базових типів КІО: об'єднання, що сформовані на основі відносин власності та контрактних об'єднань, побудованих на договірній основі.

Холдинг – особливий вид об'єднання, компанія, яка створюється з метою контролю та управління іншими компаніями шляхом володіння їх контрольними пакетами акцій.

Холдинговою компанією визнається підприємство, незалежно від його організаційно-правової форми, до складу активів якого входять контрольні пакети акцій інших підприємств.

Типовий холдинг складається з головної компанії, її дочірніх компаній і фірм – «онуків». Дочірні компанії є самостійними юридичними особами, організованими у вигляді товариств. У разі банкрутства або неплатоспроможності, вони несуть відповідальність за свої зобов'язання лише перед своєю компанією. Часто дочірні компанії володіють контрольними пакетами акцій своїх підлеглих підрозділів – «онуків».

Холдингові компанії, як правило, самостійно регулюють діяльність групи підприємств об'єднання. Корпоративні інтеграційні об'єднання холдингового типу можуть створюватися двома основними методами: «згори донизу», тобто з ініціативи та за рахунок коштів материнської компанії; «знизу вгору» – шляхом добровільного об'єднання низки незалежних компаній внаслідок спільного рішення їх власників [14].

Цей тип об'єднання відрізняється більшим ступенем контролю, ніж контрактні зв'язки. Материнська компанія володіє контрольним пакетом акцій (часток) інших учасників об'єднання, що дає їй можливість впливати на стратегічні управлінські рішення та призначення керівників в дочірніх підприємствах. Це створює більшу ясність та зрозумілість в розподілі завдань та виконанні рішень всередині системи «материнська корпорація – дочірні компанії».

Умови ризику та невизначеності глобального зовнішнього середовища ставлять під загрозу досягнення цілей холдингових об'єднань. Проте, на вихід з цієї ситуації можуть впливати два фактори: висока рівень керованості та можливість вибору оптимальної структури управління групою компаній. Важливо відзначити, що холдингові об'єднання мають можливість акумулювати та ефективно використовувати ресурси для досягнення ринкового лідерства, реалізації великих інноваційних проектів та створення інноваційної інфраструктури. Реалізація передових нововведень потребує значних зусиль та витрат, які не завжди доступні окремим підприємствам. Крім того, цим компаніям часто не вдається провести глибокі та довготривалі перетворення, не втрачаючи основне виробництво. Однак, в холдингових об'єднаннях можна досягти необхідного ступеня централізації управління, що дозволяє проводити масштабні та послідовні інновації у різних компаніях групи. Це дозволяє вирішувати проблему трудомісткості та зменшувати витрати, що необхідні для впровадження передових технологій.

Таким чином, холдингові об'єднання мають певні переваги в умовах ризику та невизначеності, забезпечуючи ефективне управління ресурсами та усунення перешкод на шляху досягнення успіху. Вони створюють умови для інноваційного розвитку та забезпечують стійкість і конкурентноздатність на ринку.

На відміну від холдингів, які базуються на відносинах власності, існують також групи компаній, що формуються шляхом створення одного або кількох підприємств на пайовій основі з метою задоволення їх потреб або роботи на відкритому ринку. Подібні об'єднання, як і попередні, спрямовані на поєднання ресурсів групи компаній для реалізації великих інноваційних проектів та отримання синергетичного ефекту від спільного виконання окремих процесів. Другий тип об'єднань, виділених за ознакою, як зазначено вище, може бути охарактеризовано як контрактний. У таких об'єднаннях учасники не пов'язані відносинами власності, але пов'язані багатосторонніми договорами про взаємодію, зокрема контрактами.

У контрактних об'єднаннях існує різноманітність форм, але для досягнення ефективності їх функціонування необхідна наявність відповідних координаційних центрів. Ці центри можуть формуватися як на основі ключового учасника об'єднання, так і на основі групи компаній. Тому, контрактні корпоративні об'єднання – це групи юридично незалежних компаній, які мають спільний координаційний центр і спільно здійснюють або планують спільне ведення бізнесу на основі взаємовигідного співробітництва, тривалого періоду і колективних контрактних угод.

У світовій економіці прикладами таких об'єднань часто можна назвати кластери, фінансово-промислові групи та інші організаційні форми спільного ведення бізнесу. Останнім

часом у глобальному бізнес-середовищі також набули поширення так звані консорціуми, які у певному сенсі можна розглядати як різновид контрактних об'єднань. Розглядаються і кластери, як форма інноваційної співпраці, і головний позитивний результат кластероутворення для підприємств, не тільки і не стільки у створенні умов для досягнення конкурентоспроможності, скільки в формуванні нових зв'язків, цілей, завдань з ефективного використання ресурсів, «у створенні кругових ланцюжків створення вартості», у тому числі і в інноваційній діяльності.

Консорціум – це одна з форм об'єднань, що створюється на основі досягнення домовленостей між фінансово-кредитними структурами (банками, інвестиційними або страховими компаніями), підприємствами, компаніями, фірмами, науковими центрами навіть державами, включаючи уповноважених національними і регіональними урядами державних установ і підприємств. Вони створюються з метою проведення крупних фінансових операцій, таких як розміщення позик, акцій, облігацій, або виконання наукових і капіталомістких проєктів, включаючи міжнародний (транснаціональний) рівень [9].

В порівнянні із групами компаній, які є власністю однієї структури, контрактні об'єднання характеризуються меншим ступенем керованості. Це пояснюється тим, що їх учасники є юридично незалежними підприємствами. В таких об'єднаннях виникають обмеження щодо здійснення спільних рішень, чіткого їх виконання, координації ресурсів та реалізації спільних розвиткових проєктів, зокрема, інноваційних. Однак, це також забезпечує гарантію збереження автономії для багатьох компаній, що робить участь в таких об'єднаннях привабливою. Однією із переваг контрактних об'єднань є їх здатність залучити велику кількість компаній з різними інтересами, що дає їм значний потенціал для спільного інноваційного розвитку. Це є суттєвою позитивною характеристикою цих об'єднань. Зазначимо, що до складу контрактних об'єднань також можуть входити об'єднання, що базуються на відносинах власності.

Узагальнюючи результати досліджень сутності корпоративних інтеграційних об'єднань українських і зарубіжних авторів [1, 3, 6, 9, 11, 12, 16, 19], виділимо такі їх основні характеристики у сучасному організаційно-економічному середовищі:

1) єдність цілей учасників КІО, при якому власні цільові і стратегічні інтереси окремих компаній не повинні суперечити загальнокорпоративним цілям;

2) наявність власників (акціонерів), віддалених від управління, всі важливі рішення приймаються радою директорів, внаслідок чого неможливе одноосібне прийняття рішень, а відтак лише в групі за допомогою збалансування думок, це веде до багатосуб'єктності впливу на прийняття ключових рішень у КІО;

3) широко поширене делегування повноважень, що створює декілька «вузлів» ухвалення рішень, що в свою чергу призводить до багаторівневості в управлінні КІО;

4) прагнення зайняти лідируючу позицію на ринку за допомогою диверсифікації, тобто виходу на найбільш перспективні для КІО напрями діяльності, відтак внаслідок такого характеру розвитку КІО властива багатосценарність;

5) здатність до інвестування великих довгострокових, науко- та капіталомістких проєктів за допомогою акумуляції власних та позикових коштів;

6) свідомо організована, постійна підтримка, а іноді й штучне створення внутрішньокорпоративної конкуренції, в тому числі в напрямках активізації інноваційної діяльності та розвитку учасників КІО;

7) до складу входить, як правило, кілька компаній різного характеру бізнес-активності, внаслідок чого досягається розподіл ризиків шляхом диверсифікації за різними напрямками діяльності та значне зниження ступеня їхнього впливу на основі використання великомасштабних інформаційних ресурсів, розгалуженої внутрішньокорпоративної системи резервних фондів, висококваліфікованого управлінського персоналу тощо;

8) чисельність співробітників може досягати кількох тисяч осіб, що ускладнює процес управління ними, вимагає чіткої системи контролю, зворотного зв'язку та перевірки якості роботи.

Вказані особливості КІО звісно вказують на ефективність даної форми господарювання у сучасних ринкових умовах.

Для інноваційно-орієнтованих КІО характерне наступне:

- підприємницька поведінка, яка орієнтована на засвоєння нових процесів та вироблення нових ідей;
- глобальна творча активність персоналу, високий рівень розвитку комунікацій, міжособистісних взаємовідносин та заохочення самовираження особистості;
- перетворюючий характер менеджменту, прибутковості та оптимізації ризиків, «гнучкість та адаптивність організаційних форм».

Великий ефект інноваційного розвитку КІО полягає в тому, що через усвідомлений інноваційний розвиток КІО забезпечує собі ефективне виживання та високі темпи зростання у довгостроковій перспективі.

Організаційно-економічне середовище корпоративних інтеграційних об'єднань - це сукупність економічних, правових, соціальних і політичних умов, в яких здійснюються процеси об'єднання та інтеграції компаній або організацій. Це середовище включає різні фактори і особливості, які впливають на розгортання та успішність корпоративних інтеграцій (рис. 2).

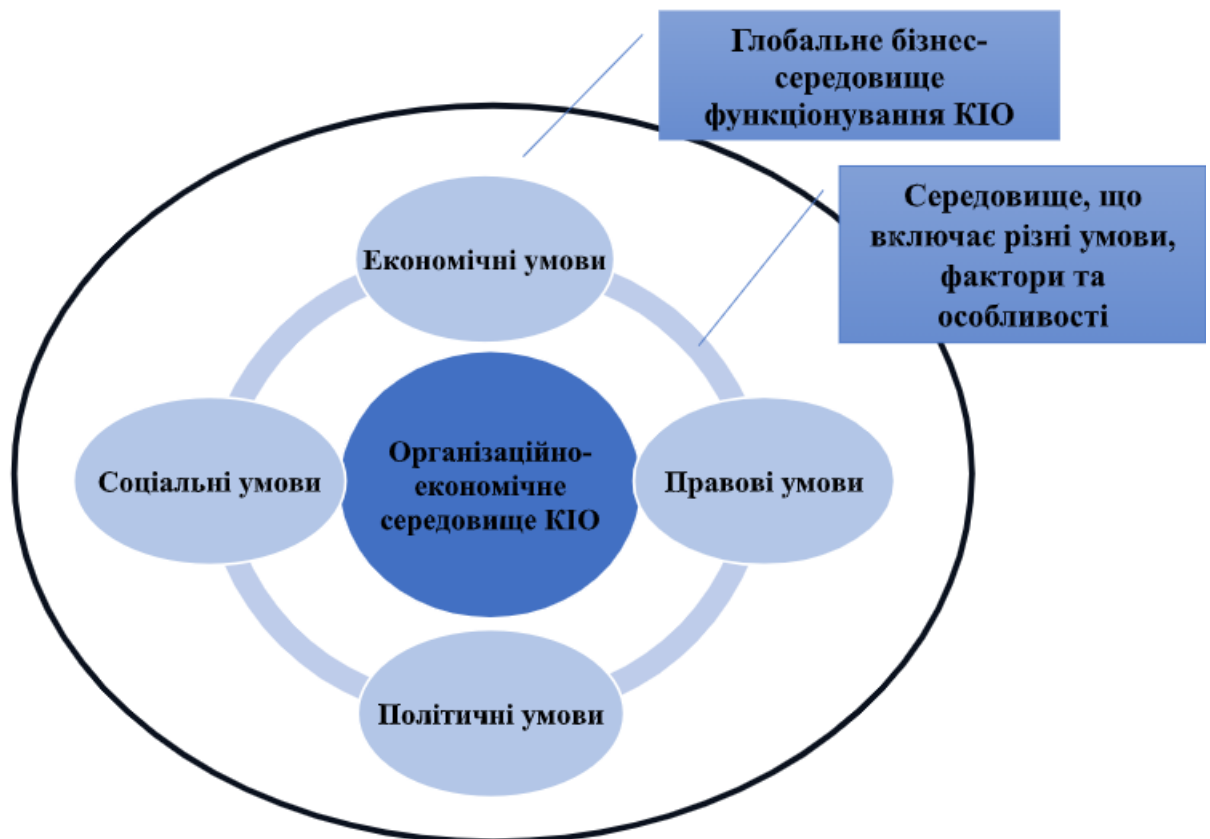

Рис. 2. Організаційно-економічне середовище корпоративних інтеграційних об'єднань.
Джерело: авторська розробка.

Зміст організаційно-економічного середовища КІО охоплює такі елементи:

1. Глобалізація: зростаюча світова економічна інтеграція призводить до змін в середовищі корпоративних інтеграцій, таких як збільшення конкуренції на глобальних ринках і потреба у міжнародній співпраці.
2. Регуляторне середовище: розробка та впровадження правових норм та політичних рішень є значним чинником для організаційно-економічного середовища корпоративних

інтеграційних об'єднань. Наявність адекватного регуляторного середовища може сприяти або гальмувати розвиток інтеграції;

3. Технологічне середовище: прискорений технологічний розвиток має значний вплив на організаційно-економічне середовище корпоративних інтеграційних об'єднань. Висока швидкість розвитку технологій може створювати нові можливості для інтеграції та змінювати сфери діяльності та конкурентні переваги компаній;

4. Фінансове середовище: доступність фінансування та фінансові ризики є важливими факторами організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань. Величина капіталу, наявність фінансових ресурсів та інші фінансові фактори можуть впливати на успішність інтеграції.

Економічне середовище включає фактори, такі як стан ринку, ступінь конкуренції, здатність компаній до фінансування та інвестування, структура галузі тощо. Наприклад, наявність стійкого економічного зростання може стимулювати більш активний процес інтеграції, тоді як економічні кризи можуть затримати чи навіть зупинити цей процес.

Правове середовище визначається законодавством, регулюючим процеси фузій, поглинань та інших форм корпоративної інтеграції. Законодавство може сприяти чи перешкоджати об'єднанням, залежно від своїх вимог та обмежень. Наявність стабільного та прогнозованого правового середовища може надати більшу впевненість компаніям у здійсненні інтеграції.

Соціальне середовище включає думки та інтереси стейкхолдерів, таких як працівники, споживачі, акціонери та громадські організації. Ставлення цих груп може вплинути на процес інтеграції та довіру до нього. Наприклад, опозиція з боку працівників чи відсутність підтримки від акціонерів може ускладнити реалізацію об'єднання.

Політичне середовище включає діяльність уряду та державних органів, які можуть вплинути на інтеграційні процеси. Наприклад, політичні зміни або зацікавленість влади впливають на регуляторну сферу і можуть послабити чи змінити законодавство, що регулює корпоративні інтеграції.

Отже, успіх корпоративних інтеграцій визначається впливом цих факторів і умов на процеси об'єднання. Наявність сприятливого економічного, правового, соціального та політичного середовища може стимулювати більш швидке і успішне здійснення об'єднань, тоді як негативний вплив може викликати труднощі та незадоволення всіх зацікавлених сторін.

Організаційно-економічне середовище корпоративних інтеграційних об'єднань має свої особливості, які також варто враховувати при їхньому розгляді. Основні особливості організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань можуть включати наступні аспекти:

1. Конкуренція: КІО здебільшого з'являються з метою збільшення конкурентоспроможності. Тому їм часто доводиться працювати в конкурентному середовищі, де необхідно ефективно використовувати ресурси та створювати конкурентні переваги.

2. Міжнародна діяльність: КІО працюють в різних країнах і потребують врахування різних правових, економічних і культурних вимог.

3. Управління: об'єднання декількох компаній може створити складну систему управління, де необхідно здійснювати координацію дій і приймати стратегічні рішення, щоб забезпечити успішну реалізацію спільних цілей.

4. Фінанси: КІО пов'язані з розподілом фінансових ресурсів між компаніями. Інвестиції, фінансова підтримка та розподіл прибутку є важливими аспектами організаційно-економічного середовища.

5. Соціо-культурні відмінності: в залежності від того, з яких країн або регіонів походять компанії, можуть виникати культурні відмінності, які варто враховувати при інтеграції. Наявність різних способів керівництва, стилів комунікації та організаційних звичок можуть впливати на успішність інтеграції.

6. Регулювання: КІО можуть підпадати під нормативне регулювання, яке визначається законами та правилами країн, в яких вони діють. Регулятивні обмеження можуть впливати на стратегію та структуру інтеграційного об'єднання.

7. Технології: розвиток технологій та інформаційних систем може впливати на процеси внутрішньої комунікації, управління та співпраці в рамках корпоративного інтеграційного об'єднання. Впровадження нових технологій може покращити ефективність роботи та забезпечити взаємодію між компаніями.

8. Партнерство: успішні корпоративні інтеграційні об'єднання потребують глибокого партнерства між компаніями, включаючи спільне прийняття рішень та вирішення конфліктів.

9. Ризики: КІО в більшій мірі можуть бути пов'язані з ризиками, такими як фінансові втрати, незгоди між сторонами тощо.

Ці особливості організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань вимагають уважного аналізу та налагодження взаємодії між компаніями з метою досягнення спільних цілей та успішності об'єднання.

Враховуючи все вищевказане, розуміння організаційно-економічного середовища є важливим для успішної реалізації корпоративних інтеграційних процесів. Компанії і організації повинні аналізувати та урахувати ці фактори при плануванні та реалізації інтеграцій, щоб забезпечити ефективність та успіх своїх об'єднань.

Загалом, організаційно-економічне середовище корпоративних інтеграційних об'єднань в світі є складним і різноманітним. Воно визначається значними факторами, умовами та особливостями глобального бізнес-середовища. Всі ці складові організаційно-економічного середовища КІО варіюються в залежності від країни, галузі та конкретної ситуації, а також мають великий вплив на успішність інтеграції компаній.

Що стосується інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, то він полягає в постійному впровадженні нових ідей, технологій та методів для покращення ефективності і результативності цих об'єднань. Це включає в себе такі аспекти, як:

1. Інноваційні технології: КІО стимулюють введення нових технологій в свої операції, що дозволяє знизити витрати, підвищити продуктивність та покращити якість продукції або послуг. Це можуть бути високотехнологічні системи автоматизації, аналітичні інструменти для управління даними, або інші інноваційні рішення, які забезпечують конкурентні переваги інтеграційного об'єднання.

2. Інноваційний менеджмент: управління інноваціями є важливим аспектом інноваційного розвитку КІО. Це означає створення сприятливої організаційної культури, яка сприяє розвитку творчих ідей, стимулює співпрацю та обмін знаннями, та сприяє впровадженню інноваційних рішень. Крім того, інноваційний менеджмент передбачає розробку і впровадження стратегій інноваційного розвитку, системи контролю та оцінки результатів інноваційних проектів.

3. Кластеризація і партнерства: одним із способів стимулювання інноваційного розвитку є створення кластерів або партнерств з іншими організаціями, які мають спеціалізовані знання та ресурси. Такі партнерства дозволяють об'єднанням обмінюватися ідеями, спільно розробляти нові продукти або послуги, а також ділитися витратами на дослідження та розробки. Це сприяє прискоренню інноваційного процесу та забезпечує конкурентні переваги для об'єднань.

4. Створення інноваційної культури: створення сприятливої організаційної культури є важливим аспектом інноваційного розвитку. Це означає створення атмосфери, в якій співробітники відчують свободу виражати свої ідеї, експериментувати та брати на себе ризики. Така культура сприяє розвитку творчого потенціалу інтеграційного об'єднання і стимулює його до інновацій.

В додаток до вищезгаданих аспектів, інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища КІО включає такі елементи:

1. Інноваційна стратегія: для досягнення успіху і підвищення конкурентоспроможності, КІО повинні мати чітку інноваційну стратегію. Це означає визначення основних напрямків розвитку, цілей і завдань, пов'язаних з інноваціями, а також планування ресурсів і створення системи моніторингу і оцінки.

2. Розробка нових продуктів та послуг: інноваційний розвиток передбачає впровадження нових продуктів або послуг у портфель об'єднання. Це включає в себе проведення досліджень і розробок, тестування нових концепцій, а також впровадження ефективних процесів, що допомагають швидко виводити нові продукти на ринок.

3. Інвестиції в технології та дослідження: створення інноваційного середовища вимагає значних інвестицій в дослідження та розвиток, а також технологічні інфраструктури. КІО бути готові інвестувати в нові технології, інфраструктуру, інноваційні проекти та дослідження, які допоможуть їм забезпечити конкурентну перевагу.

4. Розвиток людського капіталу: одним з ключових елементів інноваційного розвитку є розвиток та підготовка персоналу. КІО повинні інвестувати в навчання та розвиток свого персоналу, стимулювати творчість та інноваційний мислення, а також привертати і зберігати талановитих співробітників.

5. Впровадження інноваційних процесів та управління: інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища передбачає впровадження нових процесів та методів управління, які сприяють ефективному впровадженню інновацій. Це може включати в себе впровадження Agile-методологій, управління проектами, дизайн-мислення та інші інноваційні підходи до управління.

Відтак визначені аспекти та елементи інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО можна представити у формі концептуальної моделі (рис. 3).

Рис 3. Концептуальна модель інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО

Джерело: авторська розробка.

В цій моделі основним елементом є самі корпоративні інтеграційні об'єднання, які знаходяться у центрі уваги. Вони є основними гравцями у процесі інноваційного розвитку та відповідають за впровадження нових ідей, технологій та методів. Об'єднання повинні мати інноваційну стратегію, яка визначає їхні основні напрямки розвитку та цілі і завдання, пов'язані з інноваціями.

Одним з ключових аспектів інноваційного розвитку є використання інноваційних технологій. Це можуть бути різні високотехнологічні системи автоматизації, аналітичні інструменти для управління даними та інші інноваційні рішення, що допомагають забезпечити конкурентну перевагу об'єднань.

Також важливим елементом є розвиток людського капіталу. Організації повинні інвестувати в навчання та розвиток свого персоналу, щоб стимулювати творчість та інноваційний потенціал. Крім того, важливо створити сприятливу організаційну культуру, яка підтримує розвиток інноваційної думки, співробітництва та обміну знаннями.

Для досягнення успіху в інноваційному розвитку, об'єднання можуть встановлювати партнерства з іншими організаціями, що мають спеціалізовані знання та ресурси. Це допомагає об'єднанням обмінюватися ідеями, спільно розробляти нові продукти або послуги, а також ділитися витратами на дослідження та розробки.

Усі ці елементи взаємодіють між собою та сприяють інноваційному розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань. В результаті, об'єднання стають більш конкурентоздатними, здатними до адаптації до змін на ринку та до досягнення стабільного розвитку у майбутньому.

В цілому інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань є складним процесом, який вимагає постійного оновлення та адаптації до змін. Це дозволяє об'єднанням підтримувати свою конкурентоспроможність і забезпечувати стабільний розвиток в умовах швидкозмінюваного ринкового середовища.

З огляду на концептуальну модель інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО, можна зрозуміти, що особливості та детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО можуть бути досить різноманітними, залежно від конкретного контексту та умов, в яких діють такі організації (табл. 1).

Особливості та детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань можна розглядати з різних поглядів. Ці особливості та детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО можуть взаємодіяти між собою та мати різний вплив. Проте їх врахування може допомогти організаціям створити сприятливе середовище для КІО.

Одна з ключових особливостей інноваційного розвитку в контексті корпоративних інтеграційних об'єднань полягає в тому, що такі об'єднання дозволяють прискорити процеси інноваційного розвитку шляхом поєднання зусиль, ресурсів та знань декількох організацій.

Таблиця 1. Особливості та детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО

Особливості	Детермінанти
<p>1. Доступ до ресурсів і експертизи. КІО мають можливість об'єднувати ресурси різних компаній, що дозволяє їм мати більший доступ до фінансових, технічних та людських ресурсів для здійснення інновацій. Вони можуть використовувати спільні канали збуту, розподілу та маркетингу для максимізації своєї конкурентоспроможності.</p>	<p>1. Технологічна інфраструктура. Наявність сучасних технологій, інформаційних систем, доступ до інтернету та інші технічні ресурси можуть визначати і сприяти інноваційному розвитку організаційно-економічного середовища КІО.</p>

Продовження таблиці 1

<p>2. Синергія та співробітництво. КІО забезпечують сприятливі умови для співпраці та обміну ідеями між різними компаніями, що є ключовим фактором в інноваційному процесі. Вони створюють платформи для обміну знаннями та досвідом, що сприяє появі нових ідей та розвитку інноваційних проєктів.</p>	<p>2. Людські ресурси. Наявність кваліфікованих співробітників, високий рівень освіти та тренінги можуть стимулювати інноваційні процеси в організаційно-економічному середовищі КІО.</p>
<p>3. Гнучкість та швидкість реакції на ринкові зміни. КІО здебільшого є більш гнучкими та швидкими у прийнятті рішень та виконанні змін. Це дозволяє їм ефективно реагувати на зміни в економічному середовищі та ринкові потреби, та швидко впроваджувати інновації.</p>	<p>3. Державна політика. Підтримка урядами, стимулювання інновацій за допомогою державного фінансування, фіскальних змін та інших заходів може сприяти інноваційному розвитку організаційно-економічного середовища КІО.</p>
<p>4. Підтримка інноваційної культури. КІО нерідко створюють сприятливу інноваційну культуру, де пріоритетом є створення та впровадження нових ідей. Вони стимулюють творчість та технічну експертизу, а також надають ресурси та підтримку для розвитку інноваційних проєктів.</p>	<p>4. Податкова система. Тарифи, збори та інші податкові політики держав можуть впливати на рівень інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО шляхом стимулювання або обмеження інвестицій та витрат на дослідження та розвиток.</p>
<p>5. Ризиковий капітал та фінансова підтримка. КІО мають часто доступ до ризикового капіталу та фінансової підтримки з боку компаній-учасниць. Це дозволяє їм залучати ресурси для здійснення високоризикових інноваційних проєктів для довгострокового розвитку.</p>	<p>5. Маркетинг та споживчі настрої. Реакція ринку та споживачів на новітні технології та інноваційні продукти також може впливати на інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища КІО. Маркетингові зусилля та розуміння потреб місцевих споживачів можуть стимулювати інноваційний розвиток організацій.</p>
<p>6. Обмін знаннями. У КІО компанії можуть активно обмінюватися знаннями, досвідом та технологіями. Це дозволяє впроваджувати інновації швидше і ефективніше, оскільки ресурси та експертиза знаходяться під одним управлінням.</p>	<p>6. Конкуренція та фактори дестабілізації. Наявність конкуренції і нестабільність на глобальному ринку можуть стимулювати організації до розвитку та впровадження новітніх технологій та інновацій, щоб зберегти свою конкурентоспроможність.</p>
<p>7. Управлінські можливості. КІО можуть мати додаткові управлінські здібності та процеси, що сприяють інноваційному розвитку. Загальний підхід до управління, стандартизація процесів і використання передових методик можуть сприяти інтеграції інновацій в організацію.</p>	<p>7. Процеси управління та готовність до змін. Ефективність управління організацією, здатність до змін та інновацій можуть мати важливе значення для здатності організації до інноваційного розвитку.</p>

Джерело: авторська розробка.

Це дає змогу реалізовувати більш амбітні та складні проєкти, які окремим організаціям було б важко або неможливо реалізувати самостійно. За рахунок спільних ресурсів і знань

можна створити інноваційні продукти, послуги та технології, що забезпечують конкурентну перевагу на ринку.

Детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань можна виділити на декілька категорій:

1. Організаційні фактори: включають у себе структуру об'єднання, управління, організаційну культуру та комунікаційні зв'язки. Ефективне управління організаційною структурою та відносинами усередині об'єднання є важливим фактором успішного інноваційного розвитку.

2. Економічні фактори: включають у себе фінансування, доступ до ресурсів, ринкову потужність та конкуренцію. Досягнення успіху в інноваційному розвитку вимагає наявності достатніх фінансових ресурсів, доступу до новітніх технологій, наявності висококваліфікованого персоналу та можливості використання ринкових можливостей.

3. Технологічні фактори: включають у себе наявність і доступність новітніх технологій, забезпечення інноваційними дослідженнями та розробками, використання новітніх методів та процесів. Технологічна компетентність та спроможність інноваційного розвитку є ключовими чинниками у створенні та впровадженні інновацій.

4. Соціокультурні фактори: включають у себе відношення до ризику, інноваційної культури організації, моральну підтримку співробітників. Успішний інноваційний розвиток потребує позитивного відношення до ризику, дотримання інноваційної культури та підтримки з боку персоналу.

Отже, інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань є важливим для їхнього успіху та конкурентоспроможності на ринку. Впровадження новаторських ідей та методів дозволяє цим об'єднанням адаптуватися до змін на ринку та забезпечувати стабільний розвиток у майбутньому.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Що стосується інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, то він полягає в постійному впровадженні нових ідей, технологій та методів для покращення ефективності і результативності цих об'єднань і включає в себе такі аспекти, як: інноваційні технології; інноваційний менеджмент; кластеризацію і партнерства; створення інноваційної культури, а також елементи: інноваційної стратегії; розробку нових продуктів та послуг; інвестиції в технології та дослідження; розвиток людського капіталу; впровадження інноваційних процесів та управління.

Визначені аспекти та елементи інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО були представлені у формі концептуальної моделі. В цій моделі основним елементом є самі корпоративні інтеграційні об'єднання, які знаходяться у центрі уваги. Об'єднання повинні мати інноваційну стратегію, яка визначає їхні основні напрямки розвитку та цілі і завдання, пов'язані з інноваціями. Одним з ключових аспектів інноваційного розвитку є використання інноваційних технологій. Також важливим елементом є розвиток людського капіталу.

Для досягнення успіху в інноваційному розвитку, об'єднання можуть встановлювати партнерства з іншими організаціями, що мають спеціалізовані знання та ресурси. Це допомагає об'єднанням обмінюватися ідеями, спільно розробляти нові продукти або послуги, а також ділитися витратами на дослідження та розробки. Усі ці елементи взаємодіють між собою та сприяють інноваційному розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань. В результаті, об'єднання стають більш конкурентоздатними, здатними до адаптації до змін на ринку та до досягнення стабільного розвитку у майбутньому. В цілому інноваційний розвиток організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань є складним процесом, який вимагає постійного оновлення та адаптації

до змін. Це дозволяє об'єднанням підтримувати свою конкурентоспроможність і забезпечувати стабільний розвиток в умовах швидкозмінюваного ринкового середовища.

З огляду на концептуальну модель інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО, можна зрозуміти, що особливості та детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища КІО можуть бути досить різноманітними, залежно від конкретного контексту та умов, в яких діють такі організації. Одна з ключових особливостей інноваційного розвитку в контексті корпоративних інтеграційних об'єднань полягає в тому, що такі об'єднання дозволяють прискорити процеси інноваційного розвитку шляхом поєднання зусиль, ресурсів та знань декількох організацій. Це дає змогу реалізовувати більш амбітні та складні проекти, які окремим організаціям було б важко або неможливо реалізувати самостійно.

За рахунок спільних ресурсів і знань можна створити інноваційні продукти, послуги та технології, що забезпечують конкурентну перевагу на ринку. Детермінанти інноваційного розвитку організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань можна поділити на декілька категорій: організаційні фактори; економічні фактори; технологічні фактори; соціокультурні фактори.

Отже, впровадження новаторських ідей та методів в організаційно-економічному середовищі корпоративних інтеграційних об'єднань є ключовим аспектом для їх успішності та конкурентоспроможності на ринку. Відтак, КІО мають здатність пристосовуватися до змін, що відбуваються на глобальному ринку, та забезпечувати стійкий розвиток у майбутньому.

8. Висновки

У дослідженні доповнено сутність і зміст категорії «корпоративна інтеграція», яка трактується нами як стійка взаємодія між корпораціями на кожному етапі виробничого процесу – від розробки до реалізації продукції. Після аналізу наукової зарубіжної та вітчизняної літератури з даної проблематики, нами було визначено форми корпоративної інтеграції за певними критеріями, зокрема: цільова спрямованість взаємодії, галузева приналежність учасників, часовий фактор інтеграції, схема взаємодії між учасниками та модель залежності між ними. Було запропоноване визначення корпоративного інтеграційного об'єднання (КІО), як групи взаємопов'язаних інтегрованих виробничих корпорацій та компаній, які спільно займаються бізнесом під керівництвом єдиного центру. Для цього вони укладають контракти і планують свою діяльність на довгострокову перспективу. Головною метою створення таких об'єднань є досягнення синергетичного ефекту, що означає забезпечення зростання результативності, конкурентоспроможності та стійкого розвитку бізнесу учасників. Було обґрунтовано, що в цілому, КІО є стратегічним кроком для учасників, що дозволяє створити спільну платформу для забезпечення зростання, конкурентоспроможності та стійкого розвитку усіх включених компаній сучасному високодинамічному бізнес-середовищі.

Наукові пошуки показали, що КІО можна класифікувати за двома основними характеристиками. По-перше, це стосується того, як учасники об'єднань залежать один від одного. По-друге, це включає розгляд функціональної спеціалізації в рамках мережевої топології. Типи КІО, що виокремлюємо за ознакою наявності відносин власності, саме використання даної ознаки призводить до виділення двох базових типів КІО: об'єднання, що сформовані на основі відносин власності та контрактних об'єднань, побудованих на договірній основі.

Дано визначення організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань, як сукупності економічних, правових, соціальних і політичних умов, в яких здійснюються процеси об'єднання та інтеграції компаній або організацій. Це середовище включає різні фактори і особливості, які впливають на розгортання та успішність корпоративних інтеграцій. Зміст організаційно-економічного середовища КІО охоплює

наступні елементи: глобалізацію; регуляторне середовище; технологічне середовище; фінансове середовище.

Основні особливості організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань можуть включати такі аспекти, як: конкуренція; міжнародна діяльність; управління; фінанси; соціо-культурні відмінності; нормативно-правове регулювання; технології; партнерство; ризики. Визначені особливості організаційно-економічного середовища корпоративних інтеграційних об'єднань вимагають уважного аналізу та налагодження взаємодії між компаніями з метою досягнення спільних цілей та успішності об'єднання.

Список літератури:

- 1) Ансофф І. Нова корпоративна стратегія. / Пер. з англ. під ред. Каптуревського Ю.Н. СПб: Пітер. 1999. 416 с.
- 2) Ансофф І. Стратегічне управління / Пер. з англ. під ред. Л.І. Євенко. М.: Економіка. 1989. 519 с.
- 3) Аокі М. Корпорації в умовах зростаючого різноманіття: пізнання, керівництво та інститути / Пер. з англ. під ред. Ю. Каптуревського. М: Вид-во Інституту Гайдара, 2015. 368 с.
- 4) Боковець В.В. Теоретико-методичні засади управління корпораціями: монографія. К.: Кондор-Видавництво, 2016. 206 с.
- 5) Блазн Д.Р., Круз Д.Л. Нові власники. Наймані працівники – масові власники акціонерних компаній / Пер. з англ. М.: Справа Лдт, 1995.
- 6) Волкова Н.М., Сахно Т.В. Промислові кластери. Полтава: Видавництво «Асмі», 2005. 272 с.
- 7) Горбатов В.М. Конкурентоспроможність та цикли розвитку інтегрованих структур бізнесу: монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2006. 592 с.
- 8) Грейсон Дж. Американський менеджмент на порозі 21 століття / Дж. Грейсон, К. О'Делл. М.: Економіка, 1991. 190 с.
- 9) Гуцалюк О.М. Динамічне обґрунтування інтеграційної стратегії корпоративного розвитку. *Економіка розвитку*. 2017. № 4 (84). С. 67-74.
- 10) Гуцалюк О.М. Інноваційна складова в управлінні ефективністю інтеграційних перетворень корпоративних підприємств. *Вісник Одеського національного університету. Серія : «Економіка»*. 2017. Том 22. Вип. 10 (63). С. 102-108.
- 11) Іванов Ю.Б., Пилипенко А.А. Інтеграційний розвиток суб'єктів господарювання: теоретичне обґрунтування та організація управління: монографія. Харків: ВД Інжек, 2012. 400 с.
- 12) Келлер Т. Концепції холдингу. Організаційні структури та управління. Обнінськ, 1996. С. 19.
- 13) Левченко О.М., Ткачук О.В., Царенко І.О. Інноваційно-інтегровані структури в сучасній економіці: їх класифікація. *Ефективна економіка*. 2017. № 10. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5791>
- 14) Лессер Б., Бондарчук І., Борисенко З. та ін. Корпоративне управління в Україні в сучасних умовах: Монографія з додатками / За заг. ред. І. Розпутенка та Б. Лессера. К.: Видавництво К.І.С. 2004. С. 35.
- 15) Пилипенко А.А. Стратегічна інтеграція підприємств: теоретичні основи, механізм управління та моделювання розвитку: монографія. Харків: ВД «Інжек», 2008. 408 с.
- 16) Пікетті Т. Капітал у ХХІ столітті / Пер. з англ. під ред. Н. Палій. К.: Наш Формат, 2016. 696 с.
- 17) Скопенко Н.С. Формування та розвиток інтегрованих об'єднань в АПК України: монографія. К.: НУХТ, 2012. 266 с.

- 18) Томпсон А.А. Стратегічний менеджмент. Мистецтво розробки та реалізації стратегії: підручник для вузів / А.А. Томпсон, А.Дж. Стрікленд. М.: Банки та біржі: Вид-во журналу «Юніті», 1998. 576 с.
- 19) Уайлі Дж. Корпоративне управління. М: Джон Уайлі енд Санз. 1995.
- 20) Шацька З.Я. Класифікація інтеграційних форм підприємницьких структур в глобалізованому просторі. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2019. No. 4 (56). URL: 10.31732/2663-2209-2019-56-143-147
- 21) Agrawal A. Firm Performance and Mechanism to Control Agency Problem between Managers and Shareholders / A.Agrawal, Ch. R. Knoeber. Rodney L. White Center for Financial Research. The Wharton School University of Pennsylvania, Philadelphia. 1995. P.41.
- 22) Ackoff Russel L. Creating the corporate future. Wiley. 1991. 312 p.
- 23) Becht M. Corporate Governance and Control [Електронний ресурс] / М.Becht, Р.Bolton, А. Röell. NBER Working Papers 9371. 2002. P.168. Режим доступу: <http://www.nber.org/papers/w9371.pdf>
- 24) Chesbrough H. Open Business Models. Cambridge, Massachusetts: Harvard Business Press, 2006. 256 p.
- 25) Denis D. Twenty–Five Years of Corporate Governance Research and Counting. *Review of Financial Economics*. 2001. № 10. P. 191-212.
- 26) Denis D. International Corporate Governance [Електронний ресурс] / D.Denis, J.McConnel. *ECGI, Finance Working Paper*, № 5, 2003. P. 62. Режим доступу: <http://www.gobiernodelaempresa.cl/files/cge/biblioteca/acad/D.%20Denis%20y%20J.%20McConnell%20International%20Corporate%20Governance.pdf>
- 27) Finkelstein C. Enterprise Architecture for Integration: Rapid Delivery Methods and Technologies. Boston: Artech House, 2006. 504 с.
- 28) Gaughan P. Mergers, acquisitions, and corporate restructurings. New York: John Wiley & Sons, Inc., 2002. 632 с.
- 29) Miller T.E. Totally Integrated Enterprises. A Framework and Methodology for Business and Technology Improvement. London: St. Lucie Press, 2000. 226 с.
- 30) Rebstock M. Ontologies-Based Business Integration / М. Rebstock, J. Fengel, H. Paulheim. Berlin: Springer, 2008. 279 с.
- 31) Shleifer A. A Survey of Corporate Governance / A.Shleifer, R. Vishny. *Journal of Finance*. 1997. 52. P. 737-783.
- 32) Weimer J. A Taxonomy of Systems of Corporate Governance / J.Weimer, J.Pape. *Journal of Corporate Governance*. 1999. 7 (2). P. 152-166.

Features of the innovative development of the organizational and economic environment of corporate integration associations

Wenhan Ou

Department of Management and Administration, Private Higher Education Institution «Rauf Ablyazov East European University», Cherkasy, Ukraine
ORCID 0009-0000-1996-2240

Abstract: The research is devoted to summarizing the current state of innovative development of the organizational and economic environment of corporate integration associations, identifying its features and determining the factors affecting this process. In particular, the definition of the essence of the "corporate integration" category was clarified, which reflects the sustainable interaction between corporations at each stage of the production process – from development to the sale of products. Several criteria for distinguishing forms of corporate integration and, in accordance with them, the forms of corporate integration were identified. Also, the author's understanding of the essence of the concept of «corporate integration association» was formed as a group of interconnected

integrated production corporations and companies that jointly do business under the leadership of a single center. The study revealed that corporate integration associations (CIAs) can be classified according to two main characteristics. First, it concerns how members of associations depend on each other. Second, it includes consideration of functional specialization within the network topology. The main characteristics of the essence of corporate integration associations in the modern organizational and economic environment were highlighted and characterized. Identified characteristics and features pointed to efficiency of this form of management in modern market conditions. The definition of the organizational and economic environment of corporate integration associations is given, as a set of economic, legal, social and political conditions in which the processes of association and integration of companies or organizations are carried out. This environment includes various factors and features that affect the deployment and success of corporate integrations. Also, the content of the organizational and economic environment of CIAs has been specified, highlighting its important elements, influencing factors and features. The necessity and importance of taking into account certain elements, factors and features of the organizational and economic environment of corporate integration associations in order to achieve common goals and the success of the association is substantiated. The understanding of the essence of the innovative development of the organizational and economic environment of corporate integration associations, which consists in the constant introduction of new ideas, technologies and methods to improve the efficiency and effectiveness of these associations, has been improved. Therefore, the key aspects of the innovative development of the organizational and economic environment of CIAs were determined. In addition to the aspects of innovative development of the organizational and economic environment of CIAs, its main elements were proposed. The identified aspects and elements of the innovative development of the organizational and economic environment of CIAs were presented in the form of a conceptual model. Such a model made it possible to determine the features and determinants of the innovative development of the organizational and economic environment of CIAs and to see that they can be quite diverse, depending on the specific context and conditions in which such organizations operate.

Keywords: corporate integration, corporate integration associations, innovative development, organizational and economic environment, determinants of innovative development, integration processes.
